

Kulje adventin valkenevaa polkua.

On pimeää ja yhä pimenee:
lapset etsivät ruokaa roskalaatikoista,
viettävät yönsä viemäreissä,
toisia surmataan jo äitinsä kohtuun,
toisia kuin rottia kaduilta.

Herra, miten voit katsoa puhtailla silmilläsi,
mitä olemme tehneet sinun lapsillesi,
mitä olemme tehneet omalle kansallesi,
ja kauniille maailmallesi?
Pyhät arvosi poljimme lokaan ja saastaan.

Tämän pimeän maailman keskellä
huudamme tuskasta,
onko anteeksiantoa, toivoa?
Tässä pimeydessä hapuilemme tietä.
Onko enää totuutta, rakkautta?

Katso: Joku on kulkenut edellä,
viitoittanut tien
verta vuotavin askelin.
Joka seurata tahtoo, näkee valon ja oikean suunnan.

Kuule: Aamun ensi airuena
pieni lintu laulaa.
Veripisarat muuttuvat ruusunlehdiksi,
punaiseksi matoksi palaavalle Kuninkaalle.
Ilma on odotuksen väreilyä tulvillaan!
Tuuli kuiskailee: Oletko valmis morsian?
Onko rinnassasi ristinmerkki?
Tunnussanasi? - Jeesus Herrani.
Pukusi, sinulle lahjoitettu, pukemista odottaa.
Hämmästellennäet: valkoista, hohtavaa!

Läsnäolo tihenee.
Kaukainen trumpetin ääni kajahtaa!
Vaivumme maahan palvomaan
häikäisevän kirkasta
kuningasten Kuningasta.

Sydän sykkien kuplivaa iloa
kuljen adventin valkenevaa polkua
kohtaamaan saapuvaa Kuningasta.
Viittoilen ja huudan: Tulethan sinäkin mukaan!
Vielä on tilaa ja hetki aikaa.

